

[Frøkjær.]

kratiet (P. C. Petersen) om og takkede den højtærede Landbrugsminister for, at han og Socialdemokratiet særlig vidste, hvad det var, der gavnede Landbruget bedst. Men naar vi har haft en Lov om Udførsel af levende Kreaturer lige siden 1876, er her jo ikke foreslaaet noget nyt. Det nye er, som sagt, kun Straffebestemmelserne, men jeg tænker, at naar vi har haft en Lov i 56 Aar, har der ogsaa været Vej til at straffe de Mennesker, som har forbrudt sig imod den, selv om der ikke har været indført Straffebestemmelser i selve Loven.

I den allerførste Sætning i Lovforslaget staar der:

„Landbrugsministeren kan træffe saadanne Foranstaltninger, som han maa anse for paakrævede.....“.

Der staar i den gamle Lov:

„Regeringen bemyndiges til at træffe saadanne Foranstaltninger, som maatte findes nødvendige.....“.

Jeg synes bedre om denne Ordlyd, men Resultatet bliver maaske det samme, naar det overlades til Landbrugsministeren, som naar der staar:

„Regeringen bemyndiges til.....“.

Hvis det er Regeringen, som har denne Bemyndigelse, er der vel flere om Ansvaret, medens det efter Lovforslaget ganske overlades til Landbrugsministeren.

Saa staar der videre:

„til Forebyggelse af, at der her fra Landet udføres levende Husdyr og Vildt, som er eller *kan mistænkes for at være* befængt med nogen smitsom Sygdom.....“.

Det er jo meget at træffe Foranstaltninger blot paa Grundlag af en Mistanke. Og længere nede tales der om Dyr, som:

„kan antages at have været udsat for Smittepaavirkning ved Forbindelse med andre Dyr eller paa anden Maade“.

Jeg synes, det er godt, at der af Venstres Ordfører (Rs. Nielsen) blev foreslaaet Udvalgsbehandling; saa mener jeg, vi kan tage disse Bestemmelser op der og komme til at forhandle om dem.

Ifølge § 2, 1ste Stykke, maa Bøden ikke være under 20 Kr. og i Gentagelseshilfælde ikke under 40 Kr. Det er der vel ikke noget at sige til. Men saa tilføjes

det, at hvor det drejer sig om Udførsel af levende Husdyr, er Bøden dog mindst 200 Kr. pr. Dyr. Det kan være rigtigt nok at straffe haardt, naar der begaas en saadan „Forbrydelse“, som det blev sagt af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, og det er jo ganske vist en Forbrydelse, idet vi risikerer at faa lukket for Udførselen, hvis Folk udfører Kreaturer, som har Mund- og Klovesyge eller er smittede paa anden Maade; men 200 Kr. er jo ogsaa en stram Bøde.

Videre hedder det i 2det Stykke af § 2:

„Betales en Bøde ikke, kan den indrives ved Udpantning, medmindre Politiet skønner, at Inddrivelse ikke er mulig eller vilde gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar.“

Mon det da er Meningen, at man, hvis Inddrivelse ikke er mulig eller vil gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar, kan eftergive Bøden, eller skal man i saa Fald rette sig efter det næste Punktum? Dør staar:

„Indgaar en Bøde ikke, kan den forlanges afsonet.“

Vil Landbrugsministeren forlange en Bøde afsonet, hvis Inddrivelse vil gøre et føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar, eller vil han eftergive Bøden? Jeg synes nu, at hvis man vil eftergive Bøden, naar dens Erlæggelse vil gøre føleligt Skaar i den bødefældtes Livsvilkaar, betyder det ikke ret meget at kunne idømme en Bøde.

Ogsaa jeg synes, at dette Lovforslag har stor Betydning, og jeg er derfor glad for, at det henvises til et Udvalg. Vi vil ogsaa fra vor Side give Lovforslaget en velvillig Behandling.

Rasmus Rasmussen: Formaalet med det Lovforslag, vi her behandler, er at give Landbrugsministeriet Midler i Hænde til at faa de Forordninger respekteret, som det udsteder angaaende Udførsel af levende Husdyr og Vildt, naar der er smitsomme Sygdomme blandt de klovbærende Dyr her i Landet, og det er et Formaal, som vi sikkert alle maa billige og vil støtte.

Naar det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Rs. Nielsen) udtalte, at han ønskede Lovforslaget henvist til et Udvalg, fordi han gerne vilde have Sikkerhed for, at Straffebestemmelserne ikke kunde give An-